

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

LCIA jako další alternativa soudů

The London Court of International Arbitration („LCIA“) je vedle například ICC International Court of Arbitration další z řady předních celosvětových institucí zastřešujících mezinárodní arbitráže. LCIA je v (české) praxi méně používaným arbitrážním soudem (možná i kvůli svému názvu, který by mohl vést k mylnému závěru, že LCIA řeší pouze anglické právo), přesto se však v praxi s LCIA setkat lze. Rád bych v tomto článku krátce představil určitá specifika LCIA a zmínil některé výhody či nevýhody, které by měly smluvní strany vzít v potaz, pokud uvažují, že využijí služeb LCIA.

(Ne)formálnost

Poučka opakovaná na seminářích procesního práva, že jednou z výhod arbitráží je jejich neformálnost, u LCIA, stejně jako u ostatních velkých arbitrážních soudů, platí jen omezeně. Je pravdou, že si strany mohou velkou část procesních pravidel upravit dle svého a že pravidla LCIA například počítají s elektronickými podáními, jakož i virtuálními jednáními, v praxi však strany konkrétní procesní pravidla upravují minimálně a spory se řídí spíše šablonovými pravidly, která jsou v mnoha ohledech formálnější než procesní pravidla řízení u soudu. „Neformální“ rozhodčí řízení tak má ve výsledku například velmi specifická pravidla ohledně pojmenovávání příloh či formátování souborů, a výborná orientace v těchto pravidlech je důležitým předpokladem pro úspěšné vedení sporu.

Z pohledu rychlosti je velkou výhodou řízení u LCIA, že LCIA, lépe řečeno rozhodci jmenovaní LCIA, mohou rozhodovat o své pravomoci a příslušnosti, tedy zda jsou strany v konkrétní věci vázány platnou rozhodčí doložkou a zda tato doložka umožňuje arbitráž dle pravidel LCIA. Tím je zabráněno případným taktickým námitkám nepřislušnosti za účelem protahování řízení, o kterých by mohl zdlouhavě rozhodovat národní soud.

V určitých situacích může být také výhodou, že na rozdíl od například Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky nemá LCIA žádný výlučný seznam rozhodců, ze kterého by si strany musely svého nominanta do rozhodčího senátu vybrat, a s trochou nadsázky jím může být kdokoliv. To smluvní strany ocení, pokud očekávají, že jejich případný spor bude vyžadovat velmi úzkou či vzácnou specializaci budoucích rozhodců, která nemusí být na seznamu rozhodců zastoupena.

Náklady řízení

Velký rozdíl od například ICC spočívá v nákladech arbitráže. U LCIA totiž nejsou náklady jako odměna rozhodců určeny na základě hodnoty sporu (tedy tzv. *ad valorem*), ale odvíjí se od času, který rozhodci nad případem stráví. To samozřejmě nutně neznamená, že je LCIA levnější variantou, v případě složitých nebo rozsáhlých sporů naopak může takový způsob určení výše odměny vést k částkám přesahujícím odměnu určenou na základě hodnoty sporu. Nevýhodou „time-based“ odměny je její nepředvídatelnost. Strany sice na počátku arbitráže uhradí vedle jednorázového registračního poplatku ještě tzv. *advance payment on costs*, ten se však může brzy vyčerpat a LCIA může žádat úhradu další zálohy, a to i opakovaně. Zálohy hradí strany sporu v jeho průběhu poměrně, tedy nejčastěji 50:50. Naopak má ale tento systém tu výhodu, že na začátku řízení nečeká účastníci obrovský finanční náklad spočívající v úhradě celých nákladů LCIA.

Na rozdíl od běžného soudního sporu navíc může být neúspěšnému účastníkovi přikázáno uhradit skutečné, nepaušalizované, náklady právního zastoupení úspěšného účastníka, což dále výrazným způsobem navyšuje potenciální finanční náročnost arbitráže. To je běžné ve většině (mezinárodních) arbitrážích, přesto je vhodné tuto významnou položku zmínit.

Závěr

LCIA je arbitrážní institucí, která se může směle řadit na roveň rozhodčímu soudu ICC či ICDR. Stejně jako tyto instituce najde své uplatnění především u velkých mezinárodních obchodů (a na ně navazujících sporů), u kterých strany ocení zázemí respektované mezinárodní arbitrážní instituce. Samozřejmě v ideálním případě si smluvní strany sice arbitrážní doložku sjednají, nikdy ji však nevyužijí, protože mezi nimi nikdy nevznikne spor. Jelikož ale nežijeme v ideálním světě, ke sporu v řadě případů přeci jen dojde. V takovém případě pak lze stranám vzhledem ke všem specifikům LCIA doporučit zástupce, který má s řízením u LCIA již zkušenosti.

Mgr. Lukáš Vacek,
koncipient

AegisLaw

Aegis Law, advokátní kancelář, s.r.o.

Jungmannova 26/15
110 00 Praha 1

Tel: +420 777 577 562
Email: office@aegislaw.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Proč dnes více než polovina M&A transakcí ve střední Evropě nekončí podpisem](#)
- [Přehnaná, nebo důvodná prevence? Zajištění a utvrzení závazků v praxi](#)
- [Návrh nového zákona o digitální ekonomice](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 30.: Jednání za s.r.o. - zápis jednatelského oprávnění do obchodního rejstříku](#)

- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Předběžné opatření a další instituty k ochraně věřitelů při přeměnách](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Problematické aspekty změn v úpravě odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku](#)